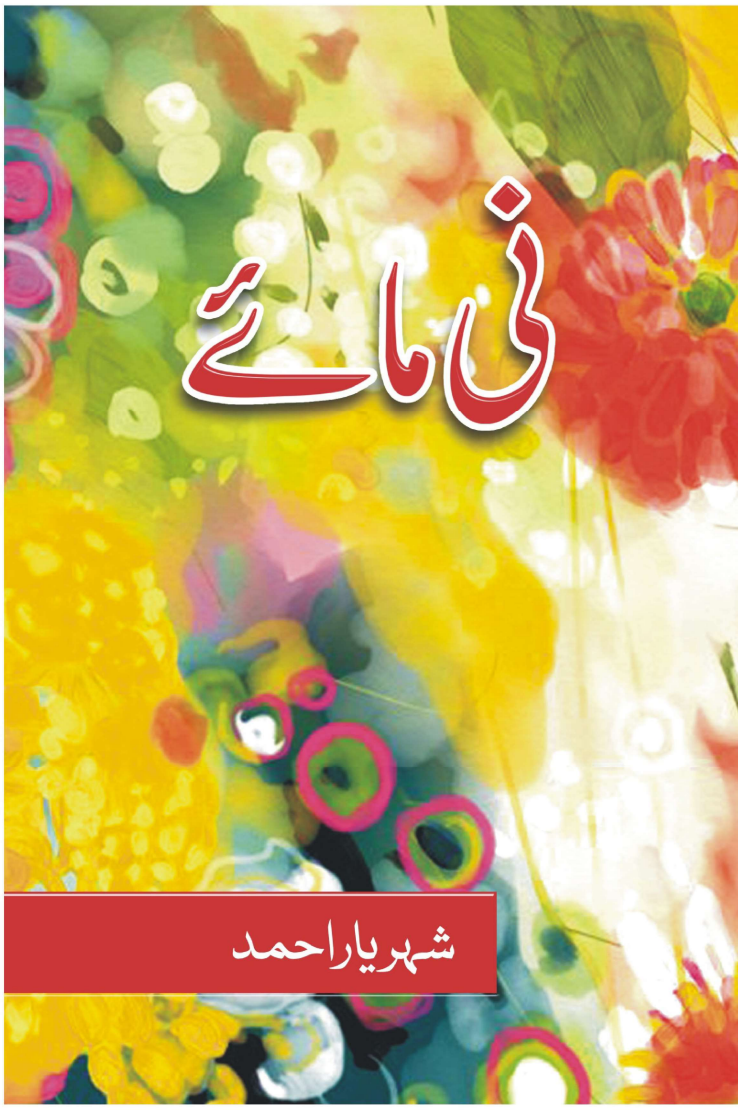

نی مائے
شہریار احمد

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

نی مائے

شہر یار احمد

وادی ادب پبلی کیشنز، گوجرانوالہ

سبھے حق شاعر دے ناں راکھویں

کتاب داناں:	نی مائے
شاعر دا ناں:	شہر یار احمد
چھپن ورہا:	2021ء
کمپوزنگ مکھ مورت:	سجاد کمپوزنگ سنٹر
گنتری:	پنج سو
مُل:	100 روپے

ملن دا پتا

اکرم کالونی، سول لائنز، گوجرانوالہ

0333 - 815 81 80

چڑھاوا

مرحومہ ومغفورہ محترمہ قبلہ ماں جی دے ناں

جیہڑے صبر، برداشت، گداز، سمجھداری، دوراندیشی
کم گوئی، ایثار، احساس جیہے سبھے لطیف جذبیاں دی مالکن سن۔

فہرست

چڑھاوا	3	عیدی	23
اپنے ولوں	5	ریت دی کندھ	24
حمد باری تعالیٰ	6	تیرے باجھوں	25
نعت ﷺ	7	ہائیکو	26
ہجر	8	وکھرا دُکھ	27
دکھ میری تقدیر	9	ماں دی صورت	28
یاداں	10	جی کردا اے	29
پُترا کتھے چلا ایں	11	ماں جی	30
سہارا	12	ایہ نئیں ہونا	31
ماں دی چاہت	13	ماں دی چاہت	32
ماں جی دا دکھ	14	یاد دا قرض	33
چاہ	15	کاہدی عید اے	34
اللہ توں	16	تیراناں	35
راحت پاناواں	17	رب دا دیدار	36
نی مائیں	18	نی مائے	37
پہلی روٹی	19	تیری دید	38
راحت ملدی اے	20	نی مائے	39
ماں دے قدماں جنت	21	''نی مائے'' دل وچوں نکل دیاں ہاواں (امجد شریف)	47
ٹر گئے او	22		

اپنے ولوں

کجھ اکھر اپنے ولوں ۔۔۔۔۔ جویں ایہ بہت ضروری ہوندے نیں ۔ سچ پُچھو تے بہت اوکھا ہوندا اے اپنے بارے کیہ دسیے ۔۔۔ بہت اوکھا ۔۔۔

''نی مائے'' میری دوجی کتاب تہاڈی خدمت وچ پیش اے تاں جے تُسی وی حیاتی دیاں اونہاں محبتاں توں فیر مزے لے سکو جیہڑ یاں ہر ماں پُتر دے رشتے وچ رہنیاں تے گُھنیاں ہو یاں نیں ۔ ایس کتاب وچ کجھ نظماں مکئی دے اونہاں پُھلیاں ورگیاں نیں جنہاں نوں سماج نیں طمع ، اپنوں آپ تے تکبر دی بھٹی وچ بُھنیاں اے ۔ ایس کتاب وچ تہانوں آزاد نظماں تے مسلسل اشعار دے ذریعے جذبات دا اوا ظہار ملے گا جنہوں گھٹ ای لوک ظاہر کر دے نیں ۔ امید رکھنا واں تہانوں میری اے دوجی کاوش وی پسند آوے گی ۔ تنقید یا حوصلا افزائی دوہواں صورتاں وچ تہاڈی رائے دی اڈیک رہوے گی ۔

شہریار احمد

حمد باری تعالیٰ

سبھ توں اُچا سُچا اے
سوہنے رب دا ناں
ہر شے وچوں بولے ایہ
ہر ویلے ہر تھاں

نعت ﷺ

رب دا سوہنا یار اے سوہنا
سوہنے دا کردار اے سوہنا
سوہنا مکھ تے سوہنیاں زلفاں
دو جگ دا سردار اے سوہنا

ہجر

من دا تالا کھول نی مائے
مونہوں کجھ تے بول نی مائے
تیرے ہجر وچھوڑے مینوں
جگ تے دتا رول نی مائے

دکھ میری تقدیر

گھر آئے جو پروہنے
دیندے پئے نیں دلاسے
میریاں اکھاں دے وچ اتھرو
سبھ دے مونہہ تے ہاسے
میری اکھاں نیرونیر
دکھ میری تقدیر

یاداں

تہاڈے نال لنگھیا ویلہ
سوہنا ویلا
چنگا ویلہ
چنگیاں یاداں
سوہنیاں باتاں
لکھ لکھ تھکیا
رج نہیں ہویا

پُتر اکتھے چلا ایں

ہر پل مینوں انج لگدا اے
میرے کول ای او
ایدھر ویکھاں
اودھر ویکھاں
نظر نہیں آؤندے
کناں دے وچ واجاں آون
واجاں آون
پُتر اکتھوں آیا ایں
پُتر اکتھے چلا ایں

سہارا

ٹرنا دسیا
میں ڈگیا تے
چکیا مینوں

ماں دی چاہت

ہر شے بھلدی اے
ماں دی چاہت والا جد
بوہا کھلدا اے

ماں جی دا دکھ

ہسنا چاہواں
ہس نئیں سکدا
رونا چاہواں
رو نئیں سکدا
ماں جی ڈھڈ ے دکھ لا گئے او
مینوں دکھاں وس
پا گئے او

چاہ

پڑھ کے جدمیں آنداساں
بوہامیں کھڑ کاندا ساں
بوہا کھول کے
سینے لا کے
نرم تے نازک انگلیاں نال
پھیر کے میرے سر تے ہتھ
صدقے واری جاندے سو
میرا مان ودھاندے سو

اللہ توں

سردیاں دیاں راتاں
ٹھر ٹھر کردیاں راتاں
اج وی مینوں
ہلکا ہلکا، یاداوو یلا گنگناندے سو
اللہ توں
والی توں
دتا ای تے
پالی توں

راحت پاناواں

ماں دے قدماں
دی میں مٹی
حالے تیک سنبھال رکھی اے
روز دیہاڑے چمناں واں
تاں ای راحت پاناواں

نی مائیں

میری عزت
عظمت توں ایں
میری راحت
طاقت توں ایں
میں کجھ وی نئیں

پہلی روٹی

روز دیہاڑے
پہلی روٹی
میں کھاندا ساں
میری ہوندی سی
ہن تے ماں جی
کئی کئی دن
نہ کھانا واں
نہ پینا واں
روندا رہنا
بھکھا رہنا

راحت ملدی اے

تاں میں چمناں واں
احمدؔ ماں دے قدماں نوں
چم کے راحت ملدی اے

ماں دے قدماں جنت

ماں دے قدماں وچ اے جنت
پاک نبی ﷺ فرمایا اے
ایتھے او تھے دو جگ اُتے
ماں دے روپ دا سایا اے

ٹر گئے او

سبھ پتراں توں ودھ کے
میرے نال محبت کر دے سو
پر ایہ کیہ کیتا
جاندی واری
مینوں وی نئیں دسیا
چپ کر کے ای ٹر گئے او

عیدی

ہر عید تے میں پہلاں گھر آندا ساں
تہانوں لبھ کے گلے لاندا ساں
عید مل کے عیدی لیندا ساں
ہن
تہاڈے مگروں آئی
پہلی عید
عید میں پڑھ کے گھر جد آیا
توں نہ دِسی
نہ عیدی
نہ عید ہوئی اے

ریت دی کندھ

وڈھا ہو کے ماں جی
دیواں گا تہانوں راحت
کراں گا تہاڈی خدمت
دل دی دل وچ رہ گئی
ریت دی کندھ ڈیہہ گئی

تیرے باجھوں

ماں میں جھلا ہو یا واں
جدا کلا ہو یا واں
تاں ای دنیا ہسدی اے
دور میرے توں نسدی اے

ہائیکو

روشن کمرہ اے
من وچ ماں دی چاہت والا
دیوا بلدا اے

وکھرا دکھ

جیہڑا دکھ لگیا
دس وی نئیں سکیا
لوکی مینوں پچھدے
پچھدے تے ہسدے
سارے خش وسدے
دور میتھوں نسدے

ماں دی صورت

بھل نہیں سکدا میں
ماں دی سوہنی صورت نوں
احمدؔ مر کے وی

جی کردا اے

ماں میں تیری عظمت اتوں
اپنا سبھ کجھ وار دیاں
جتی بازی ہار دیاں

ماں جی

لوکاں نوں کیہ دساں میں
کیہڑی گلوں رویا واں
کیہڑی گلوں کھکھاں توں
بہتا ہولا ہویا واں

ایہ نئیں ہونا

تہانوں بُھل جاواں
ایہ نئیں ہونا
میرے توں
تہاڈے گن نہ گاواں
ایہ نئیں ہونا
میرے توں

ماں دی چاہت

ماں دی چاہت نالوں
ودھ کے
دنیا اُتے
دس توں
کہڑی نعمت اے

یاددا قرض

سرتوں قرض ایہ لاہ نہیں سکدا
ماں دی یاد بھلا نہیں سکدا
دل نوں میں سمجھا نہیں سکدا
بھارا پتھر چائیں سکدا

کاہدی عیدا ے

سنیا اے میں
عید تے ناں اے
دید دا لوکو
جے کر دید نہ ہووے تے فیر
دسو کاہدی عیدا ے

تیراناں

ساری عزت تیرے نال
سایا تیرا میری چھاں
میں تے اپنا آپ وی نئیں
میری آن تے شان

رب دا دیدار

تیری صورت وچ
سوہنے رب دا
دیدار ہویا اے

نی مائے

من داتا لا کھول نی مائے
مونہوں کجھ تے بول نی مائے
چاہت والا گیت سنا کے
مینوں اپنے سینے لا کے
مٹھے مٹھے گیت سنا کے
میرے سارے روگ مکا دے
میری اجڑی جھوک وسا دے

تیری دید

ماں میں تیری دید دی خاطر
حالے تیکر زندہ واں
تیرے مگروں مرن نوں کدھرے
احمد نوں نہیں لبھدی تھاں

نی مائے

تیرے تے سی مان نی مائے
تیرے نال سی شان نی مائے

سچا رشتہ ماں نی مائے
دھپاں دے وچ چھاں نی مائے

کتھے چین ایہ پائے نی مائے
احمدؔ کتھے جائے نی مائے

آ جا پرت کے گھر نی مائے
کھلا گھر دا در نی مائے

رب نے کیتی خیر نی مائے
جنت دی کر سیر نی مائے

مڑ کے پھیرا پا نی مائے
کرنا روز دُعا نی مائے

جگ توں گیا واں اک نی مائے
میرے ول وی تک نی مائے

میری توں جاگیر نی مائے
توں ای میری پیر نی مائے

سکھ دا ساہ میں لاں نی مائے
کلا کتھے جاں نی مائے

کنج دے لائے روگ نی مائے
روز منایئے سوگ نی مائے

مینوں آ کے مل نی مائے
یاد دا ورقہ تُھل نی مائے

پا کے تینوں گور نی مائے
سارے ہو گئے ہور نی مائے

دھپاں نوں اگ ''لا'' نی مائے
مینوں چھاویں ''پا'' نی مائے

لنگ گئی ایہہ وی رات نی مائے
توں نہیں پائی جھات نی مائے

مینوں سینے لا نی مائے
اپنا درد سنا نی مائے

تیرے وانگوں آ کے نی مائے
مینوں کون سلائے نی مائے

ستی پئی اے ہار نی مائے
موت نے کیتا وار نی مائے

بدلاں وانگوں وَس نی مائے
دور نہ ساتوں نس نی مائے

موتی ایہہ انمول نی مائے
میرے ہتھ کشکول نی مائے

کاہدی اے ہن دیر نی مائے
متھا چم لے فیر نی مائے

پھرنا وچ بازار نی مائے
لگے روگ ہزار نی مائے

میرا سینہ ٹھار نی مائے
سینے لا اک وار نی مائے

مٹھے بول توں بول نی مائے
کناں وچ رس گھول نی مائے

اوندا نہیوں ساہ نی مائے
بھلیا گھر دا راہ نی مائے

اکھاں ہوئیاں لال نی مائے
تیرا درد ملال نی مائے

اپنے ہوگئے دور نی مائے
اکھاں تاں بے نور نی مائے

لوکاں مارے تیر نی مائے
سینہ لیر و لیر نی مائے

لیکھاں چلی چال نی مائے
میرا بھیڑا حال نی مائے

تیرا واں میں بال نی مائے
پچھ توں آ کے حال نی مائے

لیندیاں تیرا نام نی مائے
پے گئی اُتوں شام نی مائے

آوے سکھ دا ساہ نی مائے
مل جاوے جے راہ نی مائے

اُچی تیری شان نی مائے
صدقے میں قربان نی مائے

حاضر میری جان نی مائے
توڑیں نہ توں مان نی مائے

کھا گیا تیرا غم نی مائے
اکھاں رہندیاں نم نی مائے

خدمت دا اے غم نی مائے
غم نہیں ہوندا کم نی مائے

سارے نکلے خم نی مائے
جد دے دتے غم نی مائے

جندڑی کھا گئی دکھ نی مائے
کد ملیا اے سکھ نی مائے

خوشیاں میتھوں دور نی مائے
دکھاں کیتا چُور نی مائے

''نی مائے'' دل وچوں نکلدیاں ہاواں

شہریار احمد دی کتاب ''نی مائے'' ویکھن پڑھن دا موقع ملیا۔ ایہدے وچ کوئی شک نہیں کہ ماں توں بغیر کوئی معاشرہ تشکیل نہیں پاسکدا۔ جیون وچ جدوں وی کوئی مشکل بن دی اے تے سبھ توں پہلاں ماں دی یاد آؤندی اے۔ ماں دی عظمت توں کوئی معاشرہ وی انکاری نہیں۔ مینوں ایہہ کتاب پڑھدیاں شاہ حسینؒ یاد آ گئے۔

مائے نی میں کِنوں آکھاں درد وچھوڑے دا حال
دھواں دھکھے میرے مرشد والا، جاں پھولاں تاں لال
سُولاں مار دیوانی کیتی برہوں پیا خیال
دکھاں دی روٹی سُولاں دا سالن آہیں دا بالن بال

شہریار احمد دی ایہ کتاب اوہناں دی اپنی ماں جی نال محبت تے عقیدت دا شعری اظہار اے۔ محبت لفظاں دی محتاج نہیں ہوندی۔ ایہ اوہ جذبہ اے جیہڑا عقیدت توں شروع ہو کے عقیدت تے ای مکدا اے۔

میں فنی تے فکری حوالے نال گفتگو اس واسطے وی نہیں کراں گا کہ میں کوئی نقاد نہیں، جیہڑا ایویں کسے دی لکھت وچ کیڑے لبھن لگ پواں ہاں ایہہ ضرور آکھاں گا پئی ایہدے وچ زبان دی سادگی تے جذبیاں دی صداقت موجود اے۔ انج لگدا

اے کہ ایہ شہر یار دی شاعری گھٹ تے اوہدیاں اکھاں چوں نکلدے ہنجو، دل وچوں نکلدیاں ہاواں نیں، جیہڑ یاں سدھا دل تے وجدیاں نیں۔ اوہ ہاواں جیہڑ یاں اوہنے ماں جی دے جنازے نوں موہڈا دین لگیا ماریاں سن۔

کجھ شعر ملاحظہ ہون۔

مینوں سینے لا نی مائے
اپنا درد سنا نی مائے
میرا سینہ ٹھار نی مائے
سینے لا اک وار نی مائے
لوکاں مارے تیر نی مائے
سینہ لیر و لیر نی مائے

میں پورے وثوق نال ایہہ گل کہہ سکنا واں کہ اگر مطالعہ جاری رہیا تے اون والے ویلے ایہ اپنا اک الگ مقام بنانے وچ کامیاب ٹھہرے گا، مگر ایہد ے لئی اینوں ہالے کئی دریا پار کرنے ہون دے۔

امجد شریف

''نی مائے'' کتاب نوجوان تے نویکلی وضع دے شاعر شہریار احمد دی دوجی کتاب اے۔ اے کتاب شاعر دے جذبات، احساسات تے تجربات دے نال نال دنیاوی حقائق توں وی پردہ چکدی اے۔ شاعر نیں ایس کتاب وچ انسان دی نفسیات تے اک دوجے نال ورتارے نوں اِنج قلم بند کیتا اے جیویں اوہورے ہر اک دے غم دا پرنیا سانجھی اے۔ جذبیاں تے تجربیاں دی اجہی عکاسی گھٹ ای پڑھن نوں ملدی اے۔ شاعر نیں کوئی اوہلا رکھیوں بغیر سانہوں سبھ پڑھن والیاں نوں اپنے اپنے ضمیر دی عدالت وچ کھلار کے تے اجہیا شیشہ وکھایا اے کہ مُنھ والیاں تے مَن والیاں لئی چانن ای چانن اے۔ شہریار احمد جوانی دے وچ ای معاشرے تے گھر گھر دیاں حقیقتاں توں گُوھدا تے لڑدا، اجیہے احساسات دا مالک اے جہدے توں زیادہ تر وڈے وی محروم نیں۔ جے ہر بندہ اجیہی سوچ تے عمل دا مالک بن جاوے تے معاشرہ واقعی جنت تے وسنیک فرشتیاں جیہے اُچیرے درجے پالین۔

ماں نال ایہدے گُوڑھے، سچّے تے سچّے پیار دی ایہہ شاعری ایدھے نیک جذبیاں دی اُوپنڈھ اے جہدا بھار کوئی کوئی چکدا اے، ایہو جہی برخورداری تے کوئی کوئی عمل کردا اے تے اپنی دنیا تے آخرت نوں سنوار دا اے۔ اللہ تعالیٰ اپنے نبی پاک ﷺ دے صدقے ایہنوں ڈھیر سکھ تے آزمائش والے دُکھ سہن دی ہمت دیوے۔ آمین

محمد وسیم الٰہی (ایڈووکیٹ)
شاعر و کالم نگار

Schehr Yar Ahm@d
Freelance Journalist / Poet / Writer
Akram Colony,Civil Lines,
Gujranwala,0332 - 810 25 42
schehryar.ahmed@yahoo.com